

her indenfor Tinget og ude i Landet, som Følge af, at man oprettede 3 ret uensartede Landsretter. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Justitsminister, hvorvidt man i indeværende Samling kan forvente et Lovforslag fremsat af den Art som det, der var til Behandling for to Aar siden, saaledes at ogsaa dette Spørgsmaal snarest kan finde en Løsning, enten den bliver af den ene eller af den anden Art. Den Midlertidighed, som Søndre Landsret vedblivende har og synes at skulle have, forekommer mig at være et saare uheldigt Forhold.

Forskellige ærede Talere har været inde paa Spørgsmaalet om den sociale Lovgivning. I Særdeleshed har det ærede Medlem Hr. Vanggaard beskæftiget sig indgaaende med en Sammenligning mellem de Omkostninger, den sociale Lovgivning medfører her i Danmark, og de tilsvarende f. Eks. i Sverige og i England. Nu har den højtærede Indenrigsminister jo fremsat det fra forrige Samling velkendte Forslag vedrørende Forhøjelse af Aldersrenten, som blev vedtaget i dette høje Ting, oppe i det andet høje Ting i væsentlig samme Skikkelse som den, hvori det blev vedtaget her. Allerede i Fjor rejstes det Spørgsmaal overfor den højtærede Indenrigsminister, om han ikke snart kunde give Oplysning om, hvornaar den Kommission, der blev nedsat i 1922, da Aldersrenteloven blev vedtaget, og som skulde overveje Tanken om en Overgang til en Alderdomsforsikring, kunde ventes at afgive Betænkning. Udviklingen ude i Verden viser ganske tydeligt, at man ogsaa i Lande, hvor man har haft et lignende System som vi, af samfundsøkonomiske og statsfinansielle Grunde ikke mener at kunne opretholde det i Længden, og jeg maa formene, at et System som det, vi har herhjemme, og som mødte almindelig Modsigelse fra de daværende sønderjydske Rigsdagsmænds Side under Forhandlingerne i 1922, ikke lader sig opretholde af de nævnte Grunde. Jeg skal ved denne Lejlighed ikke komme nærmere ind paa disse Forhold, men blot minde om den store og vidtrækkende Ordning, som i England er blevet vedtaget efter Forslag af den nuværende Finansminister Winston Churchill i afvigte Sommer. Man kan med Føje, som det ogsaa er udtalt af det ærede Medlem Hr. Vanggaard, minde om den herværende britiske Handelsattachés Indberetning vedrørende den sociale Lovgivnings Følgervirkninger her i Landet. Jeg har allerede gjort det i Fjor og kan derfor nøjes med at henviser til de Udtalelser, jeg da fremsatte.

Jeg skal derefter vende mig til det Emne, hvis Behandling i disse Dage har

fremkaldt særlig Opmærksomhed, det Emne, som strejfedes kortelig af det ærede Medlem Hr. Rode i hans Ordførertale, og som det ærede Medlem Hr. Moltesen udførligere kom ind paa i Gaar. Indledende vil jeg gerne forudskikke nogle Bemærkninger vedrørende det nys afsluttede Folkeforbundsmøde i Genève. Det ærede Medlem Hr. Moltesen har skildret de vigtigste Problemer, som kom til Behandling paa dette Aars Møde, paa en Maade, som jeg ikke har væsentlige Indvendinger at rette imod. Stemningen paa det afsluttede Folkeforbundsmøde var naturligt af en særegen Art, vidt forskellig fra den Stemning, der prægede Folkeforbundsmødet i Fjor, da man med den i faa Maaneder opbyggede Genèveprotokol mente at have skabt det evige Fredsrige her paa Jorden. Efter det Omslag, som kom med Englands Forkastelse af Genèveprotokollen paa Raadsmødet i Marts i Aar i Genève, maatte Stemningen blive en ganske, ganske anden, saa meget mere som man jo saa, at alt det, der var vigtigt, i Virkeligheden foregik i Genève udenfor Folkeforbundet. Alle de afgørende Forberedelser til det Møde, som forestod, og som nu optager Europa, alle de forberedende Raadslagninger vedrørende Locarnomødet foregik mellem den franske, den belgiske og den britiske Udenrigsminister udenfor Folkeforbundets Delegeretmøde og udenfor Folkeforbundsraadet, ligesom en af de vigtigste storpolitiske Sager, nemlig Sagen vedrørende Striden mellem England og Tyrkiet angaaende Mossulomraadet, udelukkende beskæftigede Raadet og beskæftigede det paa en Maade, som til visse Tider mindede om de bevægede Uger i Genève to Aar tidligere under den græsk-italienske Konflikt vedrørende Mussolinis Besættelse af Korfu. Nu vil man maaske sige, at selv om dette, jeg her siger, er rigtigt, at disse vigtige Samtaler og Møder foregik udenfor Folkeforbundet, foregik de alligevel i det, man plejer at kalde Genèveatmosfæren, foregik stærkt præget af de Forhandlinger, der det foregaaende Aar havde fundet Sted i Tilslutning til Genèveprotokollens Principper. Det er jo det, man Gang paa Gang har kunnet høre ogsaa i Aar af de forskelligste Statsmænd i Genève, at selv om Protokollen i den nuværende Form er bortfaldet, vedbliver Protokollens Principper at bestaa. Jeg skal indrømme, at det er noget vanskeligt at lægge et konkret, realpolitisk Indhold ind i disse Talemaader. Genèveprotokollen, hele det almene abstrakte System, den opbyggede, strandede paa Realpolitikens haarde Vilkaar. Det var i